

Boros Imre: Lopni – jogállami módon

2015 október 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A 2008-ban kezd?dött pénzügyi válság sok olyan salakot dobott a felszínre, amelyet addig a kanonizált neoliberális közgazdaságtan – súlyos tévedéssel – haladó értékként mutatott fel.

Ha lettek volna disszidens gondolkodók (bizonyára többen voltak, mint amennyir?l tudunk), megszólalásaikat az

irányított és kézben tartott média rendre elhallgatta. Tanaik egy részét is csak a korábban vonalas neoliberális világnagyságok - többen közgazdasági Nobel-díjasok- mondhatják el mer?ben újdonságként tálalva. Az euroatlanti térség politikai palettája máig nem t?ri meg a disszidens gondolatokat, a felemelked? új politikai er?k a legdurvább leszámolásra számíthatnak. Az irányváltást megkísérl? (az igazsághoz megtért) korábbi vezet?ket is rendre diszkvalifikálják, rosszabb esetben a nyakukra küldenek egy általuk finanszírozott, álcivilek által kirobbantott forradalmat, hogy a dolgok visszakerüljenek a megszokott kerékvágásba.

A lázas igyekezet minden jel szerint hiábavaló. Kiderült, hogy a piac rendteremt? ereje, amit az agyonmagasztalt verseny ad – mer? fikció. A neoliberális arany évtizedek alatt (1973-tól napjainkig) – éppen ezt a megkérd?jelezhetetlen dogmát felhasználva - n?ttek fel olyan, országhatárokat nem ismer? piaci er?k, amelyek akadályt nem nézve átgázolhatnak országokon, kontinenseken, tevékenységüket éppen a dogmát naponta sugárzó média és az ügynek megnyert nemzetközi és részben nemzeti politikai elit tette, és még teszi ma is napi gyakorlattá. Évtizedekig, amíg egy magánpénz, az amerikai dollár megszabadult minden objektív korláttól – s csak magánérdekeket szolgáló, államilag vagy nemzetközileg nem ellen?rzött korlátai lehetnek –, behatolt a világgazdaság legkülönböz?bb szféraiba, felhasználva „a piaci igazságot”, a t?ke optimális m?ködtetésének feltételrendszerét.

A megvett kormányok ügyet sem vetettek arra, hogy a megtermelt haszon nagy része nem a helyieket gazdagítja, miközben a nagyon is indokolt cégköltségek jó részét az államokra hárítanák. Bajlódjanak ?k a környezettel, oktatással, egészségüggyel. Ezt a helyi kormányok lakáj alázattal elfogadott törvényekkel ki is szolgálták és szolgálják ma is. Természetesen „jogállami” módon, hiszen törvényeket alkotnak, rendeleteket hoznak, hogy ez megvalósuljon. Aki szólni mer, az bugris, mucsai, esetleg fasiszta, antiszemita – b? a választék.

A jogállami min?ség? (legalizált) rablásból jutott hazánknak is b?ven az elmúlt három évtizedben. Elmésebb volt például a bankrendszer konszolidálása. Senki sem kérdezte, hogy mib?l lettek a veszteségek, és hova t?nt a pénz, de az aktuális kormány rendeletet hozott, s?t törvényt is alkotott arról, hogy nem is kíváncsi a tényekre – minden úgy jó, ahogy van. Jogállamilag tehát minden a helyére került. Több tízezermilliárd forint adósság terhe jutott az adófizet?knek, akikre csak a fizetési kötelezettség hárult.

Az unió megmutatta, hogy a többi jogállam sem m?ködik másként. Iskolapéldával Luxemburg szolgált, hiszen már harmadjára „választotta” meg Európa a hercegség volt miniszterelnökét. Jean-Claude Juncker adókedvezményekkel csalogatta a nagy cégeket a zsebkend?nyi országába. Semmi más nem történt, csak egy fiókcég-alapítás és az arra épül? nagyon is kreatív könyvelés. Ott, ahol a piacon realizálható értékeket el?állították, beleértve a pénzintézeti hasznot is, kreatívan magas költségeket könyveltek, Luxemburgban az így megtakarított pénz nyereségként jelentkezett, de baráti mértékben adózott. Juncker Pilátusként most mossa kezeit, mondván, hogy minden törvényesen, tehát jogállami keretek közt történt.

Pilátus is a jogra hivatkozott, amikor a gyilkos Barabást elengedte, az ártatlan Krisztust megfeszítette. A parlament

az általa beterjesztett adótörvényeket megszavazta, az ugyancsak általa vezetett kormány az elmúlt több mint másfél évtizedben meghozta a szükséges rendeleteket. Hol van itt a probléma, miben sérült a jogállamiság? – kérdi Juncker felháborodva. Ehhez azonban kellett a károsultak jogállami viselkedése is, akik lehet?vé tették az eurómilliárdok eltüntetését.

Igen, a németek és mások is így tettek. Így lettek egyes cégek szuperversenyképesek, a hazai adóterheket fizet?k meg elsorvadnak. Adót ugyanis a jogállami kedvezményezettek nem szeretnek fizetni, és jórészt nem is kell, s?t, a m?ködéshez szükséges t?két is rendre a fogadó országoktól csikarják ki munkahelyteremtésre hivatkozva. Jogállami módon tehát szabad lopni, s?t kell is, ez a versenyképességi kritérium. Az marad versenyképes, aki lophat, s nála térül meg gyorsan a t?ke. Kár, hogy ezt egy hazai, lelkes neoliberális médiaember nem tudta, amikor a szupermarketb?l egy rúd szalámival fizetés nélkül távozott, de lebukott. Nyilvánvaló, hogy nem jogállami keretek között lopott. Talán úgy gondolta, elég, ha ezeket a jogállamiakat imádja, és ennek lépten-nyomon hangot ad. Súlyosan tévedett, mert amit szabad Jupiternek, tilos a kisökörnek.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló